

College van afgevaardigden 24 juni 2009

'Wie weet wat eruit komt'

Er is een nieuw AR-lid en een nieuwe deken. En opeens is er ook een nieuwe commissie, die gaat nadenken over de inhoud en samenstelling van de beroepsopleiding van de advocaat.

.....
Tatiana Scheltema
.....

‘W over de procedure: daar gaan wij het nu niet over hebben. En aan het eind van deze dag is er ook niemand beschadigd, en zijn er geen verliezers.’ Met deze mededelingen luidde Willem Bekkers de eerste dekenverkiezing in.

AR-lid Herbert Cotterell presenteerde zich als vertegenwoordiger van de breed gevormde advocaat, met een sterke hang naar deontologie. Nauta-bestuurslid Jan Loorbach vertelde over zijn ervaring als jong advocaat met gefinancierde rechtshulp, waarbij een – in zijn ogen ‘stokoude’ – vrouw van vijftig alras haar bloes uittrok, ze was mishandeld. Beiden benadrukten het belang van een stevige presentatie naar buiten met nadruk op de rol van de advocaat in de rechtsstaat. Cotterell toonde zich geen voorstander van gecentraliseerd toezicht; Loorbach hield zich op de meeste dossiers nog wat op de vlakke. Op de vraag of de Law Firm School

in de toekomst ook openstaat voor stagiaires van andere kantoren antwoordde Loorbach politiek: die kantoren zouden soortgelijke specialistische opleidingen kunnen entameren.

De rest is geschiedenis. Na deze volgens Bekkers toch ‘wat merkwaardige procedure’ werd Jan Loorbach met 51 tegen 33 stemmen verkozen. Jan Leliveld, enige kandidaat voor de opvolging van Lotje van de Puttelaar, werd met algehele stemmen verkozen.

Niet te lang over praten

Na de lunch dook voor het eerst het woord ‘voldragen’ op, naar aanleiding van het voorstel schorsingen en schrappingen niet geanonimiseerd te publiceren op een website van de Orde. Of waarschuwingen ook worden gepubliceerd laat de AR aan het oordeel van de tuchtrechter in het concrete geval. AR-lid Voute hield het college voor dat er nu snel een standpunt naar de staatssecretaris moet om tegemoet te komen aan de publieke en politieke roep om transparanter toezicht. ‘Dit is,’ zei Hermine Voute, ‘nauwkeurig zo’n onderwerp waar je niet te lang over moet praten – ook al omdat de staatssecretaris het anders zélf gaat regelen. Er is weinig ruimte om de zaken te laten zoals ze zijn.’

De grootste verrassing deze middag kwam van AR-lid Louise van Veen, zij het dat wie goed naar Loorbach had geluisterd, het al had kunnen

weten: de AR stelt een commissie Stageopleiding in, die onder leiding van Bas Kortmann, rector magnificus van de Universiteit Nijmegen, zal onderzoeken welke eisen aan de verplichte beroepsopleiding moeten worden gesteld. Een ‘zwarte’ commissie heeft de AR voor ogen, ‘breed samengesteld’: ‘Jong, oud, grote en kleine kantoren worden erin vertegenwoordigd.’

Een beetje jammer dat dit belangrijke punt nu mondeling wordt behandeld, vond Lineke Bruins uit Den Haag. ‘Openheid, zeker over dit onderwerp, zou beter zijn geweest. U had dit op één A4-tje kunnen zetten. En krijgen wij de onderzoeksopdracht nog te zien, kunnen wij vragen meegeven?’ Maar Van der List uit Amsterdam gaf Kortmann en de zijnen liever de ruimte: ‘Wie weet wat eruit komt.’

Vervuiler betaalt

In een stief kwartiertje behandelde AR-lid Johan Kleyn later op de middag de financiële toestand van de Orde. Een overschrijding van het budget bleek grotendeels te wijten aan de inspanningen op het gebied van communicatie, met projecten als Toga op Tournee.

Portefeuillehouder nummerherkenning Lotje van de Puttelaar vertelde dat er een heel nieuw systeem moet worden gebouwd. Ook voor kantoren zijn er mogelijk financiële consequenties, die de AR nu gaat onderzoeken. Ondertussen is de buitenwe-

reld wantrouwig en worden op voorhand strenge straffen geëist bij misbruik.

Veel gekker moet het niet worden, is de teneur in de zaal. Hattinga uit Den Haag: ‘Het gaat om een overtreding van het OM. Maar een geheimhoudersgesprek is een geheimhoudersgesprek! We voorzien een situatie waarbij gesprekken die niet via een geheimhoudersnummer worden gevoerd, ook niet meer als zodanig worden aangemerkt, en zich daarmee aan het oog van de rechter onttrekken. Dat moeten we voorkomen.’

En moeten kantoren financieel opdraaien voor fouten van het Openbaar Ministerie? ‘De vervuiler betaalt,’ verwoordt Offermans uit Roermond het maar. Bijna melig wordt de sfeer als het door de politiek zo gevreesde misbruik ter sprake komt. ‘Wat verstaat men onder misbruik? Als de bibliothecaris een boek bestelt bij Jongbloed in Den Haag, of zijn vrouw belt om te zeggen dat hij wat later thuiskomt?’

De AR moet zich op dit dossier ‘zeer principieel’ opstellen, maant het College. Van den Puttelaar deelt de zorgen van het College: ‘Maar ik zie geen andere mogelijkheid dan deze technische oplossing. Over de kosten gaan we het zeker nog hebben.’

En zo zorgde een aanval van buitenaf voor een sfeer van betrekkelijke saamhorigheid, en kwam een door de meesten als ‘prettig’ ervaren vergadering tot een einde.